

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15-07-16068 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' שוויקי

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה

בעניין: משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה

המאשימה

נגד

אחמד שוויקי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד שלי היאט ומיכל בן דוד

ב"כ הנאשם: עו"ד מור עטיה

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952: סע' 12א\(ג\)\(1\)](#)

פסק-דין**רקע**

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי, לפי [סעיף 12א\(ג\)\(1\) לחוק הכניסה לישראל](#), תשי"ב – 1952.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 11.6.14, לאחר חצות, בכביש 1 לכיוון מערב, הסיע הנאשם שני שוהים בלתי חוקיים.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן, אשר יבחן, בין היתר, לבקשת ההגנה, את שאלת ביטול הרשעת הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. על פי תסקיר שירות המבחן הנאשם כבן 25, רווק, עובד במוקד שירות לקוחות של חברת "פוינטר" מזה כשנה וחצי ומתגורר עם בן זוגו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד וכן ביצע שירות לאומי מלא בתחומי רווחה, חברה וחינוך בעיריית ירושלים. הנאשם גדל במערכת משפחתית מורכבת והיה חשוף לאלימות מילולית ופיזית. הנאשם תיאר כי לפני 4 שנים נאלץ לעזוב את בית המשפחה על רקע נטייתו המינית וכי מאז נותק הקשר עם רוב בני המשפחה, למעט אחותו. על רקע עזיבתו את הבית נאלץ הנאשם לעבור התמודדות פיזית ורגשית מורכבת, כשבחלק מהזמן היה דר רחוב וחסר אמצעים בסיסיים. באשר לעבירה המיוחסת לו, הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והביע חרטה וצער על ביצועם. נוכח גילו הצעיר של הנאשם וכן הואיל ועתידו המקצועי עדיין אינו מבוסס והוא נמצא כעת בתהליכי התאזרחות וכן נוכח העובדה שהנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי ותקין, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהסתפק בהטלת צו של"צ.

ראיות לעונש

5. 1/ – אסופת מסמכים ובהם מכתב ממעסיקתו של הנאשם, ממנו עולה כי הנאשם עובד בחברת "פוינטר" החל מיום 22.7.15 כנציג שירות לקוחות, וכי הוא נציג חרוץ, אחראי וממושמע; תעודת הצטיינות מעיריית ירושלים באשר לשירות לאומי שביצע בתחומי הקהילה, הרווחה והחברה בשנת 2010; תעודה ממגן דוד אדום בדבר השתתפות בקורס חובשי רפואת חירום והסמכה כחובש רפואת חירום משנת 2013.

6. 2/ – אסופת מסמכים באשר לבקשת ההתאזרחות של הנאשם.

7. 3/ – סקירה משווה מאת מרכז המחקר והמידע של הכנסת באשר לתהליכי התאזרחות מתוקף נישואין וזוגיות משנת 2014.

טיעוני הצדדים

8. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד נטליה אוסטרובסקי ורוטל אהרונוביץ, הנאשם יליד 1991, נעדר הרשעות קודמות. במעשיו פגע הנאשם בביטחון הציבור על ידי הסעת שב"חים אשר לא עברו את "המסננת הביטחונית". מתחם העונש בעבירה זו נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד למספר חודשי מאסר בפועל. לא נמצאו נימוקים מיוחדים לסטות ממתחם העונש ואף לא להימנע מהרשעת הנאשם, בפרט בעת הנוכחית ואל מול האינטרס הציבורי. לפיכך עתרו ב"כ המאשימה להותיר את הרשעת הנאשם על כנה וכן להשית עליו מאסר שירוצה בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס.

9. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד מור עטיה, הנאשם כבן 25, נעדר עבר פלילי, בוגר 12 שנות לימוד ועובד מזה שנה וחצי בחברת "פוינטר" לשביעות רצון מעבידו כפי שעולה ממכתב ההמלצה (נ/1). הנאשם צעיר ונמצא בראשית חייו. כיום מצוי בהליכי התאזרחות ואם יורשע ייסתם הגולל על סיכויו להתאזרח ובהמשך לכך תיחסם דרכו מלאמץ בעתיד ילד עם בן זוגו. הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה. למן ההתחלה שיתף הנאשם פעולה באופן מלא והודה כבר בתחנת המשטרה. הנאשם ניהל חיים נורמטיביים. סיים 12 שנות לימוד וביצע שירות לאומי בהתנדבות ואף זכה לתעודת הצטיינות על טיב שירותו (נ/1), זאת על אף נסיבות חייו המורכבות. הנאשם היה חשוף לאלימות פיזית ומילולית מצד אביו. הוא נאלץ לעזוב את בית משפחתו עקב נטייתו המינית והקשר עימם נותק. הוא היה חסר אמצעים לכלכל את עצמו ואף היה בתקופה מסוימת דר רחוב. הנאשם עומד בתנאי הפסיקה שנקבעו בהלכת כתב ויש מקום להימנע מהרשעתו. מדובר בעבירה ראשונה ויחידה שהינה מסוג עוון ולא בוצעה בנסיבות מחמירות. לא נגרם כל נזק מביצוע העבירה ואין כל חשש כי יבצע עבירה נוספת בעתיד. הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו הן לעניין עבודתו והן לעניין יכולתו להתאזרח ולהקים משפחה בעתיד. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו עונש של צו של"צ.

דיון – ביטול הרשעה

10. ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)).

11. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

12. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מעלה כי ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין.

13. בכל הנוגע לסוג העבירה ונסיבותיה סבורני כי הגם שלעבירות על חוק הכניסה לישראל בכלל נודעה חומרה יתרה, והפסיקה אף הכירה בעבירות ההעסקה, ההלנה והסעה כחמורות

אף יותר מעבירת השהייה הבלתי חוקית (ראו [רע"פ 3173/09 פראגין נגד מדינת ישראל](#) (5.5.09) וכן [ע"פ 617/15 מונתסר נ' מדינת ישראל](#) (2.4.15)), הרי שניתן בנסיבות המקרה דן להימנע מהרשעה, בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים.

הנאשם הסיע שני שב"חים ברכבו בשעה לילה מאוחרת לכיוון מערב, לא בתמורה לתשלום ולא במסגרת הסעה שיטתית או מתוכננת. אין ספק כי מדובר ברף הנמוך ביותר של עבירת הסעת השב"ח. זאת ניתן אף ללמוד מהעונשים הניתנים בעבירות מסוג זה שנעים החל מצו של"צ ועד מספר חודשי עבודות שירות ([רע"פ 2844/16 ביאלה נ' מדינת ישראל](#) (13.4.16), [עפ"ג \(מח' ב"ש\) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל](#) (1.1.14); [ת"פ \(ב"ש\) 38900-03-13 מדינת ישראל נ' אבוגודה](#) (08.04.14); [ת"פ \(י-ם\) 64069-12-12 מדינת ישראל נ' כרישאת](#) (11.11.13); [ת"פ \(י-ם\) 59838-12-12 מדינת ישראל נ' אלצראיעה](#) (09.12.13); [ת"פ \(פ"ת\) 30626-08-13 מדינת ישראל נ' בדיר](#) (10.9.14); [ת"פ \(י-ם\) 52636-04-13 מדינת ישראל נ' עבדאללה](#) (29.6.14)). כמו כן יש לתת את הדעת לכך שמדובר על עבירה שבוצעה לפני כשנתיים וחצי ולא ניתן להתעלם מחלוף הזמן המשמעותי במהלכו נקלט הנאשם במסגרת תעסוקתית ואף לא שב לבצע עבירות. בהקשר זה יש אף לתת את הדעת לכך שכתב האישום הוגש בשיהוי משמעותי ובחלוף למעלה משנה מאז ביצוע העבירה.

על מידת האינטרס הציבורי ניתן עוד ללמוד מהנחיה מס' 2.15 של פרקליט המדינה, שעניינה "מדיניות האכיפה של מעסיקים, מסיעים ומלינים של שוהים בלתי חוקיים בישראל" (עדכון אחרון 12.9.2010), ממנה עולה כי במקרים בהם בוצעה העבירה פעם ראשונה ולא באופן שיטתי ככלל תאומץ מדיניות מקלה ובהתקיים תנאים שנקבעו בהנחיה אף לא יוגש כתב אישום נגד המסיע (ראו פסקאות 4-5 להנחיה). מבלי להיכנס לנסיבות שהביאו את המאשימה להגיש את כתב האישום, הרי שיש בהנחיה כדי להוות אינדיקציה לכך שמבחנית חומרת העבירה, אין המדובר ברף חומרה, אשר אינו מאפשר הימנעות מהרשעה. ככל שהאינטרס הציבורי מצדיק אי-הגשת כתב אישום במקרים מסוימים, הרי שהאינטרס הציבורי מאפשר, בנסיבות מסוימות, הימנעות מהרשעה לגבי מי שביצע את העבירה בנסיבות שאינן מחמירות.

14. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו נעדר עבר פלילי, סיים 12 שנות לימוד, התנדב לבצע שירות לאומי, ואף ביצע את השירות הלאומי בהצטיינות, הוסמך כחובש רפואת חירום במד"א, ניהל אורח חיים נורמטיבי עד למועד ביצוע העבירה וזאת על אף מורכבות חייו והקשיים איתם נאלץ להתמודד מגיל צעיר, וכן התרשמות שירות המבחן כי ביצוע העבירה הינו חריג לאורח חייו ואינו מאפיין את התנהלותו ונוכח הודאתו באשמה ונטילת אחריות מלאה למעשיו בהזדמנות הראשונה, מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדיון, וזאת מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

15. גם באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטיה בשיקומו של הנאשם, סבורני כי נוכח גילו הצעיר של הנאשם אשר טרם גיבש לעצמו זהות תעסוקתית, העובדה כי הנאשם נפלט מהמסגרת המשפחתית ומבית מגורי משפחתו והוא נאלץ לשקם את חייו הן בפן הכלכלי והן בבניית תא משפחתי כמו גם העובדה כי הוא נמצא בשלבי התאזרחות אשר במסגרתם עתיד להיבחן רישומו הפלילי, והיה ויורשע בהליך- סביר להניח כי תהיה לכך השלכה משמעותית על תהליך התאזרחותו, הרי שהנאשם עמד בנטל להוכיח כי ישנו חשש ממשי כי הרשעה פלילית תפגע בשיקומו. המסמכים שהגיש הנאשם לפיהם עליו להצהיר על רישומו הפלילי ולאפשר גישה אליו במסגרת הליכי ההתאזרחות שלו, עולים כדי תשתית ראייתית מספקת להוכחת הפגיעה השיקומית בו.

16. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש מקום להימנע מהרשעת הנאשם.

סוף דבר

17. אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

- א. הרשעת הנאשם מבוטלת וההליך מסתיים באי הרשעה תוך קביעה שהנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו.
- ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות לפי התוכנית שגיבש שירות המבחן. הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ כנדרש, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו בדין ולגזור את דינו.
- ג. 6 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה של הסעת שוהה בלתי חוקי.

אני מורה על עיכוב ביצוע תחילת השל"צ למשך 45 ימים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' תשרי תשע"ז, 01 נובמבר 2016, בנוכחות הצדדים.

ד"ר עמי קובו 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, תקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)